

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 30Ek/433/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124245820
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Robert Schmidt
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6124245820.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. B. C., nar: XX.X.XXXX, D. XXX/XX, XXX XX E. zast.: JUDr. Martina Čelková, Štefánikova 22/22, 066 01 Humenné IČO:37 938 754 proti povinnému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky Prezídium Hasičského a záchranného zboru, Drieňová 22/22, 826 86 Bratislava-Nové Mesto, IČO: 00 151 866 o vymoženie 5590,2 EUR s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Andrea Ondrejková so sídlom exekútorského úradu Na križovatkách, 82104 Bratislava, IČO: 36068331, pod sp. zn.: 207 EX 82/24 o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd exekúciu vedenú súdnym exekútorom JUDr. Andrea Ondrejková so sídlom exekútorského úradu Na križovatkách, 82104 Bratislava pod sp. zn. 207 EX 82/24 v časti vymáhaného nároku titulom istiny vo výške 1721,42 Eur podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku z a s t a v u j e.

II. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie vedenej súdnym exekútorom JUDr. Andrea Ondrejková so sídlom exekútorského úradu Na križovatkách, 82104 Bratislava pod sp. zn. 207 EX 82/24 vo zvyšnej časti z a m i e t a.

III. Povinný je p o v i n ť nahradiť oprávnenému trovy exekúcie vo výške 109,17 EUR, ktoré sa budú vymáhať na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

IV. Súd povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie n e p r i z ť a v a.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 11.03.2024 domáhal od povinného vymoženiu 5590,20 Eur a to na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Poprad, sp.zn. 20Cpr/3/2020-157 zo dňa 07.06.2022.

2. Na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súd dňa 12.03.2024 vydal poverenie na vykonanie exekúcie pre súdneho exekútora JUDr. Andreu Ondrejkovú, so sídlom exekútorského úradu Na križovatkách 47, 821 04 Bratislava.

3. Povinný podal u súdneho exekútora v zákonnej lehote návrh na zastavenie exekúcie, v ktorom uviedol, že „Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky vyplatilo oprávnenej prostredníctvom na to určených útvarov jej pôvodného zamestnávateľa náhradu ušlej mzdy za neplatné skončenie pracovného pomeru vo výške 5.590,20 Eur vo výplatnom termíne za mesiac február 2024. Podľa informácie zo sekcie ekonomiky bola suma predstavujúca náhradu mzdy patriaca žalobkyni v súdnom spore zaslaná poštovou poukážkou na jej adresu dňa 11.03.2024. Uvedený spôsob zaslania bol zvolený s ohľadom na skutočnosť, že žalovaný v súdnom konaní nedisponoval informáciou o čísle účtu, na ktoré by mohol úhradu zaslať, a tejto informácie sa nedopátral ani po zisťovaní prostredníctvom telefonátov či písomných žiadostí ako aj urgencií vo vzťahu tak ku samotnej žalobkyni / oprávnenej, ako aj k jej právnej

zástupkyni. Z náhrady ušlej mzdy boli v zmysle platnej legislatívy vykonané zákonné odvody. Odvod zdravotného poistenia v zmysle zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z. z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vo výške 223,60 Eur, odvod poistného na sociálne poistenie v zmysle zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov vo výške 525,14 Eur, a preddavkovej dane z príjmu zo závislej činnosti v zmysle zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov vo výške 972,68 Eur. A. B. C. bolo zaslané vyúčtovanie náhrady mzdy ponížené o zákonné odvody v sume 3.868,78 Eur. Ďalšou platbou po vykonaní úhrady istiny bola platba úrokov z omeškania priznaných súdom vo výške 9% ročne do zaplatenia. S ohľadom na výrok súdu boli vypočítané úroky z omeškania ku dňu úhrady istiny na sumu 6.910,32 Eur a dané na úhradu aj tieto. S ohľadom na stanovenú paričnú lehotu 3 dní, nebolo v možnostiach žalovaného túto splniť, nakoľko informáciu o nadobudnutí právoplatnosti ku dňu 20.02.2024 sa dozvedel z doložiek právoplatnosti a vykonateľnosti doručených zo súdu dňa 28.02.2024, pričom ďalej bezodkladne zabezpečil úhradu, ktorá je v podmienkach štátneho orgánu komplikovanejší proces. Opätovne dávame na vedomie, že sme sa dopytovali ohľadom čísla účtu A. B. C., čo svedčí o tom, že žalovaný v súdnom konaní /povinný v exekučnom konaní prejavil vôľu uhradiť istinu ako aj úroky z omeškania, ku ktorým bol zaviazaný, avšak aj s ohľadom na nečinnosť právnej zástupkyne žalobkyne /povinnej sa tento proces zdržal. S ohľadom na uvedené máme za to, že Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, postupovalo správne, a teda nárok oprávneného v exekučnom konaní v sume vyčíslenej na čiastku 12.731,29 Eur nie je oprávnený. Rovnako preto ani nevznikol nárok na trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní, ako ani na trovy exekúcie. Povinný ďalej v návrhu na zastavenie exekúcie namieta tiež nevykonateľnosť exekučného titulu z dôvodu, že Štát v predmetnom pracovnoprávnom spore nie je nositeľom pasívnej vecnej legitímácie, a preto máme za to, že nemôže byť ani zaviazaný k úhrade, a taktiež nemôže byť v pozícii povinného v exekučnom konaní. Povinný teda navrhuje, aby bolo exekučné konanie vedené na Exekútorskom úrade Bratislava, JUDr. Andrea Ondrejková, súdna exekútorka, Na križovatkách 47, 821 04 Bratislava, pod č. EX: 207 EX 82/24 v zmysle poverenia č. 6124245820 Okresného súdu Banská Bystrica zastavené.“

4. K návrhu povinného sa oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu vyjadril dňa 24.04.2024. Vo vyjadrení uvádza, že s podaným návrhom oprávnená nesúhlasí a navrhuje v exekúcii pokračovať až do vymoženía súdom priznaného nároku, na vymoženie ktorého bol podaný návrh a bolo vydané poverenie. K návrhu na zastavenie exekúcie udáva oprávnená – v bode I, že v Poverení na výkon exekúcie je povinný označený ako Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky Prezídium Hasičského a záchranného zboru, Drieňová 22/22, 826 86 Bratislava-Nové Mesto, IČO: 00 151 866. Máme tak za to, že označenie v súlade s označením uvádzaným povinným a označenie v Upovedomení je dostatočné na identifikáciu povinného a je identifikovateľný s poukazom na pridelené IČO ,ktoré je pre povinného jasným identifikátorom a sídlo. Oprávnený poukazuje aj na odôvodnenie potvrdzujúceho Rozhodnutia KS PO v bode 6 kde uviedol že žalovaný – povinný je dostatočne identifikovaný cestou IČO a námietka nedostatku pasívnej legitímácie je nedôvodná. Podľa informácie zo sekcie ekonomiky bola suma predstavujúca náhradu mzdy patriaca žalobkyni v súdnom spore zaslaná poštovou poukážkou na jej adresu dňa 11.03.2024. Uvedený spôsob zaslania bol zvolený s ohľadom na skutočnosť, že žalovaný v súdnom konaní nedisponoval informáciou o čísle účtu, na ktoré by mohol úhradu zaslať, a tejto informácie sa nedopátral ani po zisťovaní prostredníctvom telefonátov či písomných žiadostí ako aj urgencií vo vzťahu tak ku samotnej žalobkyni / oprávnenej, ako aj k jej právnej zástupkyni. K uvedenému udáva oprávnená, že daná skutočnosť je irelevantná ale zároveň sa ani nezakladá sa na pravde. K spôsobu plnenia povinným oprávnená udáva, že tento svojvoľne uhradil nárok nie vo výške a nie v lehote určenej rozhodnutím súdu, t.j. v termíne vykonateľnosti rozsudku. Povinný uhradil, a to oneskorene, časť priznaného nároku poštovou poukážkou, i keď disponoval účtom oprávnenej, keďže tento bol uvedený v návrhu na vydanie platobného rozkazu doručeného povinnému, a to tak pre výplatu nároku oprávnenej i trov právnej zástupkyne. Zároveň povinný týmto disponoval aj vzhľadom na to, že jej na účet vyplácal mzdu počas celej doby trvania pracovného pomeru účastníkov. Danú skutočnosť pracovníkovi povinného, ktorý oprávnenú kontaktoval telefonicky, táto skutočnosť ,t.j. že žiada úhradu na účet, na ktorý jej bola poukazovaná mzda u povinného ako zamestnávateľa v čase trvania zamestnaneckého pomeru, oprávnená potvrdila. Ale povinný pokiaľ mal v úmysle plniť poštovou poukážkou, mohol tak urobiť bezprostredne po obdržaní doložky právoplatnosti rozsudkov, čomu nič nebránilo. Oprávnená návrh na vykonanie exekúcie nepodala bezprostredne ani po obdržaní doložiek, ktoré do dispozičnej sféry dostala v rovnaký deň ako povinný, tj- 28.02.2024, ale až o 10 dní. Povinný mal dostatok času nárok oprávnenej uhradiť do podania návrhu na vykonanie exekúcie dňa 11.03.2024. Návrh na výkon exekúcie tak bol podaný dôvodne, v čase keď nárok v zákonnej

lehote uhradený nebol, a to ani čiastočne. Povinný ďalej udáva – že nárok priznaný rozsudkom a na vymożenie ktorého bolo vydané poverenie neplnil úplne, keďže z náhrady ušlej mzdy boli v zmysle platnej legislatívy vykonané zákonné odvody. Predložil tabuľku výpočtu odvodov a konštatuje, že Súdom priznaná suma teda v plnej výške uhradená bola, pričom časť bola uhradená priamo zamestnancovi, a zvyšná časť na pokrytie zákonných odvodov, nakoľko zamestnancovi neprislúcha celá mzda v hrubom ani počas vykonávania štátnozamestnaneckého pomeru, a nemalo by byť tomu inak ani pri neplatnom skončení štátnozamestnaneckého pomeru. Ak by si žalovaný ako zamestnávateľ nesplnil svoju odvodovú povinnosť ustanovenú mu zákonom, dopustil by sa trestného činu neodvedenia dane a poistného. Zamestnancovi bolo vyplatené to, na čo má v zmysle zákona nárok. S týmto postupom povinného pri výplate nároku sa nestotožňujeme a máme za to, že táto otázka mala byť riešená v konaní pred všeobecným súdom, kde sa k tejto otázke mohla vyjadriť a sporovať ju aj oprávnená. Oprávnená poukazuje na to, že aj za obdobie kedy jej bola priznaná časť mzdy z neplatne skončeného pracovného pomeru bola zamestnancom aj u iného zamestnávateľa a teda všetky odvody odvádzané už boli a bolo preto potrebné skúmať rozsah zdravotných odvodov ale i sociálnych, keďže povinný vôbec nezohľadnil napríklad PN oprávnenej kedy odvody odvádzané neboli a podobne. Zároveň oprávnená udáva, že vzhľadom na obdobie, za ktoré jej bola priznaná náhrada mzdy, a to roky 2009 až 2011, sú všetky plnenia na účely úhrady odvodov plnením premlčaných mesačných zálohových platieb na účely odvodov. Rovnako je premlčané trestné stíhanie. Tieto skutočnosti tak neobstoja, avšak každopádne mali byť predmetom konania pred okresným súdom Poprad. Máme za to, že exekučný súd nie je oprávnený posudzovať samotný nárok, posudzovať či priznaný nárok je brutto či netto a už vôbec nie správnosť výpočtu zrážok vykonaných povinným. Oprávnená preto zotrúva na vykonaní exekúcie v plnom rozsahu jej súdom priznaného nároku v časti istiny. Oprávnená zároveň zotrúva na tom, že povinný by mal uhradiť trovy oprávneného v exekučnom konaní, a to z dôvodu, že advokátom podaný návrh na začatie exekučného konania a vymożenie priznaného nároku bol oprávnený, podaný v čase keď bol povinný v omeškani s plnením vykonateľného a právoplatne priznaného nároku – pohľadávky oprávnenej. Oprávnená tak navrhuje aby bol návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietnutý a exekučné konanie riadne pokračovalo až do vymożenia celého nároku priznaného súdom OS PP, na vymożenie ktorého aj bolo súdom OS BB vydané poverenie na vykonanie exekúcie exekútorovi. Zároveň oprávnená navrhuje aby jej boli priznané trovy exekučného konania pri konaní o návrhu o zastavení ex. konania podaného povinným.

5. Súdny exekútor predložil návrh povinného na zastavenie exekúcie súdu na rozhodnutie dňa 04.05.2024 a podanie doplnil dňa 15.04.2024 s dňa 29.04.2024. Súdny exekútor dňa 18.03.2024 vydal Upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré bolo povinnému doručené dňa 20.03.2024. Dňa 04.04.2024 bol do dátovej schránky Exekútorského úradu JUDr. Andrei Ondrejčkovej - súdneho exekútora doručený Návrh povinného na zastavenie exekúcie 207EX 82/24. Tento bol doručený v súlade s ust. § 61k ods. 2 Exekučného poriadku v lehote do 15 dní od doručenia Upovedomenia o začatí exekúcie.

6. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu,
- e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

7. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

8. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa

k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

9. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

10. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku, rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

11. Podľa § 48 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučné konanie sa začína na návrh.

12. Podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica.

13. Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol návrh na vykonanie exekúcie doručený súdu.

14. Podľa § 243p ods. 2 Exekučného poriadku, v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie podanom do 31. marca 2023, okrem exekučného konania podľa § 243h, sa postupuje podľa doterajších predpisov. V konaní o návrhu na zastavenie exekúcie podanom od 1. apríla 2023, okrem exekučného konania podľa § 243h, sa použije tento zákon v znení účinnom od 1. apríla 2023.

15. Podľa § 139a zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, ak súd rozhodol o neplatnosti skončenia právneho vzťahu zamestnanca k zamestnávateľovi, vymeriavací základ za každý kalendárny mesiac neplatne skončené právneho vzťahu zamestnanca k zamestnávateľovi je časť príjmu plynúceho z neplatne skončeného právneho vzťahu zamestnanca k zamestnávateľovi pripadajúca na každý taký kalendárny mesiac; § 138 ods. 1, 6, 8 až 12 a 17 platí rovnako.

16. Podľa § 13 ods. 15 zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z. z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ak súd rozhodol o nároku na náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru (ďalej len „náhrada mzdy“) zamestnanca k zamestnávateľovi, zamestnávateľ vo výkaze podľa § 20 ods. 1 uvedie zamestnanca za obdobie neplatného skončenia pracovného pomeru; ustanovenia o minimálnej výške preddavku sa nepoužijú. Náhrada mzdy je vymeriavacím základom zamestnanca v kalendárnom mesiaci, v ktorom bola zúčtovaná. Na ročné zúčtovanie poistného z náhrady mzdy ustanovenia o ročnom zúčtovaní poistného platia rovnako. V prípade mimosúdneho vyrovnania sporu sa postupuje rovnako.

17. Podľa § 5 ods. 1 písm. a) zákona č. 595/2003 Z. z. o daní z príjmov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o dani z príjmov“), príjmami zo závislej činnosti sú príjmy zo súčasného alebo z prechádzajúceho pracovnoprávneho vzťahu, služobného pomeru, štátnozamestnaneckého pomeru alebo členského pomeru, alebo z obdobného vzťahu, v ktorom je daňovník pri výkone práce pre platiteľa príjmu povinný dodržiavať pokyny alebo príkazy platiteľa príjmu a podiel na zisku (dividenda) vyplatený obchodnou spoločnosťou alebo družstvom zamestnancovi bez účasti na základnom imaní tejto spoločnosti alebo družstva.

18. Podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona o dani z príjmov, zamestnávateľ, ktorý je platiteľom dane, vyberie preddavok na daň zo zdaniteľnej mzdy z výnimkou uvedenou v odseku 8. Zdaniteľnou mzdou je úhrn zdaniteľných príjmov zo závislej činnosti zúčtovaných a vyplatených zamestnancovi za kalendárny mesiac alebo zdaňovacie obdobie, znížený o sumy zrazené na poistné a príspevky, ktoré je povinný platiť zamestnanec.

19. Podľa § 35 ods. 3 zákona o dani z príjmov, preddavok na daň sa zrazí pri výplate alebo pri poukázaní, alebo pri pripísaní zdaniteľnej mzdy zamestnancovi k dobru bez ohľadu na to, za ktoré obdobie sa táto

zdaniteľná mzda vypláca. Ak zamestnávateľ, ktorý je platiteľom dane, vykonáva vyúčtovanie príjmov zo závislej činnosti mesačne, zrazí preddavok na daň pri vyúčtovaní zdaniteľnej mzdy za uplynulý kalendárny mesiac.

20. Podľa § 79 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce (ďalej len „Zákonník práce“), ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

21. Podľa § 131 ods. 1 Zákonníka práce, zo mzdy zamestnanca zamestnávateľ prednostne vykoná zrážky poisťného na sociálne poistenie, preddavkov poisťného na verejné zdravotné poistenie, nedoplatku z ročného zúčtovania preddavkov na verejné zdravotné poistenie, príspevku na doplnkové dôchodkové sporenie, ktoré platí zamestnanec podľa osobitného predpisu, zrážky preddavku na daň alebo dane, nedoplatku preddavku na daň, daňového nedoplatku, nedoplatku, ktorý vznikol zavinením daňovníka na preddavku na daň a na dani vrátane príslušenstva a nedoplatku z ročného zúčtovania preddavkov na daň z príjmov zo závislej činnosti.

22. Podľa § 134 ods. 1 Zákonníka práce, priemerný zárobok na pracovnoprávne účely (ďalej len „priemerný zárobok“) zisťuje zamestnávateľ zo mzdy zúčtovanej zamestnancovi na výplatu v rozhodujúcom období a z obdobia odpracovaného zamestnancom v rozhodujúcom období. Doba práce nadčas, za ktorú bola dosiahnutá mzda za prácu nadčas zúčtovaná podľa § 121 ods. 4 poslednej vety, sa započítava do obdobia odpracovaného zamestnancom v rozhodujúcom období, v ktorom bola dosiahnutá mzda za prácu nadčas zaúčtovaná. Do zúčtovacej mzdy podľa prvej vety sa nezahŕňa mzda za neaktívnu časť pracovnej pohotovosti na pracovisku (§ 96 ods. 3) a do obdobia odpracovaného zamestnancom sa nezahŕňa čas neaktívnej časti pracovnej pohotovosti na pracovisku.

23. Exekučné konanie je ovládané dispozičnou zásadou a začína sa výlučne na návrh, na ktorý je procesne legitimovaný oprávnený v prípade, ak povinný dobrovoľne nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu z exekučného titulu. Aj keď exekučné konanie je konaním, ktoré sa začína len na základe návrhu a teda ide o konanie návrhové, v štádiu rozhodovania súdu o udelení poverenia na vykonanie exekúcie alebo vydania rozhodnutia o zamietnutí návrhu na vykonanie exekúcie sa prejavuje zásada oficiality. Súd v tejto fáze konania zameriava svoju činnosť na skúmanie, či návrh na vykonanie exekúcie má všetky zákonom požadované náležitosti, či je k návrhu pripojený exekučný titul opatrený doložkou vykonateľnosti, či je formálne a materiálne vykonateľný, či sú oprávnený a povinný osobami uvedenými v exekučnom titule a ďalej skúma, či sú splnené všeobecné podmienky konania.

24. Exekučný poriadok umožňuje povinnému uplatniť procesnú obranu vo forme podania návrhu na zastavenie exekúcie, prostredníctvom ktorého je mu daná možnosť domáhať sa zastavenia exekúcie z dôvodov, ktoré Exekučný poriadok vymenúva taxatívny spôsobom. Prostredníctvom tohto procesného inštitútu má povinný možnosť namietat všetky skutočnosti dôvodiacie zastavenie exekúcie, pritom ide najmä o tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré sú povinnému známe ku dňu podania návrhu na zastavenie exekúcie.

25. Nevyhnutnou podmienkou vedenia exekučného konania je skutočnosť, že exekučný titul, ktorý je podkladom na vykonanie exekúcie, je spôsobilým exekučným titulom počas celého exekučného konania. Predpokladom spôsobilosti súdneho rozhodnutia alebo iného rozhodnutia, resp. inej verejnej listiny v zmysle ustanovenia § 45 ods. 2 Exekučného poriadku byť exekučným titulom je jeho právoplatnosť a vykonateľnosť. Inak povedané, na to, aby rozhodnutie bolo exekučným titulom musí disponovať vlastnosťou vykonateľnosti, a teda takou vlastnosťou, ktorá umožňuje nútené splnenie tej povinnosti, ktorá bola rozhodnutím uložená. Vykonateľnosť ako nevyhnutnú vlastnosť exekučného titulu tvoria dve zložky. Formálna vykonateľnosť predstavuje jednak splnenie obsahových náležitostí určených procesnými predpismi na základe ktorých došlo k vydaniu exekučného titulu a jednak splnenie predpokladov vykonateľnosti po jeho vydaní. Ide predovšetkým o tie skutočnosti, či rozhodnutie bolo

riadne doručené, či uplynula lehota na plnenie, či bol podaný opravný prostriedok alebo to, či o opravnom prostriedku bolo rozhodnuté. Formálna vykonateľnosť sa potom prejavuje ako existencia doložky vykonateľnosti, a teda exekučný titul sa opatrí doložkou vykonateľnosti za predpokladu, že márne uplynula lehota na dobrovoľné splnenie uloženej povinnosti. Materiálna stránka vykonateľnosti predstavuje súhrn takých obsahových náležitostí, ktoré umožňujú jednoznačné a bezproblémové identifikovanie subjektov a rozsahu uloženej povinnosti.

26. Súd preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovení Exekučného poriadku v platnom a účinnom znení a konštatuje, že predmetný návrh je čiastočne dôvodný. Súd opätovne preskúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a dospel k záveru, že je potrebné dať povinnému za pravdu, keď v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že zo sumy 5590,20 Eur, ktorá bola oprávnenému priznaná exekučným titulom, bol povinný vykonať zrážky na poistné a preddavok na daň z príjmov. Z výroku exekučného titulu nie je jednoznačne zrejmé, na akom právnom základe súd priznal oprávnenému nárok na zaplatenie sumy vo výške 5590,20 Eur, avšak z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že sa jedná o nárok na náhradu mzdy, ktorú je zamestnávateľ povinný poskytnúť v prípade, ak bola zamestnancovi daná neplatná výpoveď.

27. Pod náhradou mzdy je potrebné rozumieť to, že sa nejedná o ekvivalent mzdy, ktorú si zamestnanec nemohol zarábať v dôsledku toho, že mu zamestnávateľ znemožnil konať prácu, ku ktorej sa zaviazal podľa pracovnej zmluvy a ku ktorej bol tiež schopný a ochotný, ale má povahu satisfakcie voči zamestnancovi a súčasne aj sankcie voči zamestnávateľovi, ktorý bezdôvodne pristúpil k zrušeniu pracovného pomeru výpoveďou. Poskytnutie náhrady mzdy je teda dôsledkom nesplnenia povinnosti zo strany zamestnávateľa pridelovať zamestnancovi trvajúcejmu na tom, aby ho zamestnával naďalej, prácu podľa pracovnej zmluvy. Zákon týmto spôsobom sleduje, aby zamestnancovi bola reparovaná ujma, ktorú utrpel následkom protiprávneho postupu zamestnávateľa. Vyslovenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a následne priznanie náhrady mzdy plynúcej z tohto neplatného skončenia súdom, je pre každého zamestnanca zadostučinením a dovoľaním sa spravodlivosti voči nezákonnému a nesprávnemu postupu zamestnávateľa. Náhrada mzdy plynúca z neplatného skončenia pracovného pomeru má pre zamestnanca vždy kompenzačný a satisfakčný charakter, pretože mu nahrádza mzdu za obdobie, počas ktorého nemohol pre zamestnávateľa vykonávať prácu z dôvodu, že s ním zamestnávateľ neplatne skončil pracovný pomer. Predpokladom priznania náhrady mzdy plynúcej z neplatného skončenia pracovného pomeru je vždy rozhodnutie súdu o určenie neplatnosti právneho úkonu, ktorým zamestnávateľ skončil pracovný pomer so zamestnancom. Na mieste je potrebné dodať, že náhrada mzdy, ktorá vyplýva z neplatne skončeného pracovného pomeru, okrem uvedených funkcií patrí medzi príjmy, ktoré sa považujú za vymeriavací základ na sociálne poistenie, zdravotné poistenie a na platenie preddavku na daň z príjmov podľa osobitných všeobecne záväzných právnych predpisov.

28. Ďalej je potrebné uviesť, že v súlade s ustálenou súdnou praxou sa pri priznávaní náhrady mzdy z neplatne skončeného pracovného pomeru vychádza z priemerného zárobku zamestnanca zisteného z hrubej mzdy zúčtovanej zamestnancovi na výplatu v rozhodujúcom období, teda sa priznáva suma brutto, keď ani ust. § 79 ods. 1 Zákonníka práce neustanovuje, že pri náhrade mzdy sa vychádza z priemerného mesačného čistého zárobku. Uvedené vyplýva aj z odôvodnenia exekučného titulu, rozsudku Okresného súdu Poprad, sp.zn. 20Cpr/3/2020-157 zo dňa 07.06.2022, v ktorom je v bode 29 uvedené, že: „Vychádzajúc z charakteru náhrady mzdy ako satisfakcie voči zamestnancovi a súčasne sankcie voči zamestnávateľovi sa súdu javí ako primeranou náhrada vo výške 50% požadovanej náhrady, t.j. vo výške 254,10 eur za každý kalendárny mesiac počnúc mesiacom júl roku 2009 a končiac mesiacom apríl roku 2011. Súd má za to, že priznaná 50% náhrada mzdy za ďalších 22 mesiacov, okrem už právoplatne priznaných 14 mesiacov, je dostatočnou sankciou pre žalovaného ako zamestnávateľa za neplatné skončenie pracovného pomeru a zároveň satisfakciou pre žalobkyňu. Priznaný nárok predstavuje 50% náhradu mzdy za obdobie od mesiaca júl 2009 do mesiaca apríl 2011, t.j. $22 \cdot 254,10 \text{ eur} = 5.590,20 \text{ eur}$, pričom uvedenú sumu súd žalobkyňi priznal vrátane zákonného úroku z omeškania a v prevyšujúcej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.“ Je úlohou zamestnávateľa v zmysle osobitných právnych predpisov uvedení vyššie vykonať povinné zrážky na poistnom a na preddavku na daň až po tom, ako súd právoplatne rozhodne o neplatnosti skončenia pracovného pomeru. Preto ak súd v základnom konaní oprávnenému exekučným titulom priznal náhradu mzdy z neplatne skončeného pracovného pomeru bez odrátania povinných zrážok na poistnom a na preddavku na daň z príjmu, má povinný ako zamestnávateľ povinnosť vykonať zákonné zrážky podľa zákona o sociálnom poistení, zákona o zdravotnom poistení a zákona o dani z príjmov. Inými slovami povedané,

vyššie uvedené osobitné všeobecné záväzné právne predpisy zaväzujú povinného ako zamestnávateľa, aby v prípade vyplatenia náhrady mzdy z právoplatného a vykonateľného exekučného titulu vychádzal z týchto predpisov a vykonal povinné zrážky zamestnancovi na poistné a preddavok na daň z príjmu a až potom vyplatil čistú náhradu mzdy oprávnenému.

29. Povinného ako zamestnávateľa teda na základe vyššie uvedeného osobitné všeobecné záväzné právne predpisy zaväzujú, aby v prípade vyplatenia náhrady mzdy (brutto) z právoplatného a vykonateľného exekučného titulu vychádzal z týchto predpisov a vykonal povinné zrážky zamestnancovi na poistné a preddavok na daň z príjmu a až potom vyplatil čistú náhradu mzdy oprávnenému. Z povinným predloženého prehľadu o vyúčtovaní náhrady mzdy má súd za preukázané, že zamestnávateľ zúčtoval odvody zamestnanca z jeho hrubej náhrady mzdy priznanej exekučným titulom t. j. zo sumy 5590,20 Eur, na zdravotné poistenie vo výške 223,60 Eur, sociálne poistenie vo výške 525,14 Eur, a preddavok dane vo výške 972,68 Eur, a teda vyčíslil čistú náhradu mzdy vo výške 3868,78 Eur.

30. Vzhľadom na uvedené v prípade splnenia si odvodových povinností zamestnávateľa (povinného) voči zamestnancovi (oprávnenému) tak ide o splnenie časti vymáhaného nároku oprávnenému iným spôsobom (plnením príslušným orgánom). V zásade platí, že povinnou osobou, ktorá musí platiť za zamestnanca, je zamestnávateľ. Bolo by v rozpore so zákonom, keby povinný zaplatil oprávnenému celú sumu s tým, že by odvodové a daňové povinnosti prenechal na neho. Preto súd konštatuje, že postup povinného pri výplate náhrady mzdy bol správny, t. j. povinný správne postupoval, keď z exekučným titulom priznanej náhrady mzdy si splnil odvodové a daňové povinnosti a oprávnenému zaslal na účet náhradu čistej mzdy. Keďže povinný plnil za oprávneného aj zákonné zrážky, exekúcia je v tejto časti nedôvodná, pretože plnenie zákonných zrážok príslušným orgánom je inou skutočnosťou brániacou vymáhateľnosti exekučného titulu a preto súd rozhodol tak ako je uvedené v I. výroku tohto rozhodnutia a exekúciu v časti vymáhaného nároku titulom istiny vo výške 1721,42 Eur podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavil.

31. Súd sa však musel ďalej vysporiadať s momentom, kedy povinný uhradil svoju pohľadávku voči oprávnenému a to vzhľadom na skutočnosť, že povinný žiadal zastavenie exekúcie v celosti, čo odôvodnil tým, že považuje nárok oprávneného za zaniknutý v celom rozsahu po vzniku exekučného titulu a pred začatím exekučného konania.

32. Pod okolnosťami, ktoré spôsobujú zánik vymáhaného nároku, je potrebné rozumieť rôzne právne skutočnosti upravené v hmotnoprávných predpisoch, ktorých právnym následkom je zánik práva priznaného exekučným titulom. Najčastejšou právnou skutočnosťou je zánik práva jeho splnením. Musí však ísť o splnenie dlhu, ktoré nastalo až po vydaní exekučného titulu a mimo rámca vykonávania exekúcie, to znamená ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Ak dôjde k splneniu po podaní návrhu na vykonanie exekúcie, návrh bol podaný dôvodne a teda nie je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa ustanovenia § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku.

33. V posudzovanej veci má súd za preukázané, že predmetné exekučné konanie sa začalo dňa 11.03.2024, kedy bol návrh na vykonanie exekúcie doručený súdu. Z predložených listinných dôkazov súd zistil, že povinný vymáhaný nárok prislúchajúci povinnému, znížený o zrážky na poistné a preddavok na daň vo výške 3868,78 Eur splnil dňa 11.03.2024, a úroky vo výške 6910,32 Eur splnil dňa 04.04.2024, keď tieto sumy poukázal poštovým poukazom na adresu oprávneného. Súd ďalej poukazuje na to, že s ohľadom na dátum začatia exekučného konania nemožno v exekučnom konaní na realizovanú platbu prihliadať, nakoľko k splneniu dlhu čo do uvedených súm došlo po začatí exekučného konania. V čase podania návrhu oprávnený týmito peňažnými prostriedkami nedisponoval, návrh na vykonanie exekúcie preto podal dôvodne a patrí mu aj náhrada trov exekúcie spojených s podaním návrhu celkom vo výške 218,35 Eur spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia. Vzhľadom na uvedené bude úlohou súdneho exekútora pokračovať vo výkone exekúcie na trovy exekúcie oprávneného vo výške 218,35 Eur a na trovy súdneho exekútora, pričom následne bude možné vydať upovedomenie o ukončení exekúcie.

34. Súd skúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a mal nesporne preukázané, že ku dňu začatia exekučného konania si povinný povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu nesplnil v celom rozsahu. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa teda začali dôvodne. Preto súd podaný návrh na zastavenie exekúcie považuje vo zvyšnej časti za nedôvodný a rozhodol tak,

ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia (výrok II), a návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61I ods. 3 Exekučného poriadku vo zvyšnej časti zamietol.

35. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

36. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

37. Úprava trov exekúcie oprávneného je osobitne vymedzená v ustanoveniach Exekučného poriadku, ktoré, okrem iného, ustanovujú, že oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov, ktoré v exekučnom konaní uhradil, a to v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie, resp. i v dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie v prípade ak ide o zastúpenie pri návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Z uvedeného je zrejmé, že Exekučný poriadok predpokladá vznik trov najmä však na strane oprávneného. V rámci rozhodovania o trovách exekúcie je vcelku nevyhnutné zachovať a zohľadňovať zásady spravodlivosti súdneho konania.

38. Trovy účastníkov konania musia byť v konaní v príčinnej súvislosti s ich procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaloženie musí byť priamo úmerné povahe uplatňovaného nároku či procesnej ochrany. Účelnosť trov konania sa dá v zásade stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelné považujú. Účelnosť vynaložených nákladov je podmienkou ich priznania, avšak podmienkou je, že ide o výdavky nevyhnutne potrebné na obranu či uplatňovanie práv účastníka konania.

39. Oprávnený si vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uplatnil nárok na náhradu trov konania v súlade s § 11 ods. 1 písm. a) v spojení s § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky MS SR Č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Na základe vyššie uvedeného súd priznal oprávnenému náhradu trov exekučného konania v sume vo výške 109,17 EUR (1x 95,44 EUR + 1x režijný paušál 13,73 EUR), tak ako je to uvedené v III. výroku tohto uznesenia.

40. Exekučný súd v rámci rozhodovania o trovách exekúcie v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie zohľadňoval predovšetkým mieru úspechu v konaní. Nakoľko povinný nepreukázal odôvodnenosť všetkých svojich tvrdení uvádzaných v návrhu na zastavenie exekúcie, nakoľko pohľadávku vo výške 3868,78 Eur, priznanú oprávnenému exekučným titulom po odpočítaní daní a odvodov, ako aj úroky vo výške 6910,32 Eur ktoré bol oprávnenému povinný uhradiť, povinný uhradil až po začatí exekučného konania, súd dospel k záveru, že povinný mal v konaní len nepatrný úspech, a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia (výrok IV.) a povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.